

När alla löften är tomma
finns ingen idé med att lyssna
Allt jag vill är att ni ger er av -
eller åtminstone tystnar
Orden måste dö ut
en gång för alla
Inte en dag går förbi
utan att jag fylls av förundran,
besvikelse och tvivel
Fastlåst i en tvivelaktig begrundan
Släckt av det som jag varit
Stärkt av det som jag blivit
Substanserna har slutat ge verkan
Ännu ett skepp har visst sjunkit
Välkommen till förlisningen av mitt inre
När inte ett enda år kan passera
utan det känns som jag dras ner
i djupa, vidöppna käftar
finns inte längre någon idé med att
kämpa emot
Dags att ge efter för mitt kall
Utanför din kyrka, sökandes efter själar
med korset i min hand
Ulven i fårakläder
Jag gör mig påmind
Mina tankar går mot att skada dig
blott fragment kvar av mitt forna jag
Göra dig så illa, att när ångesten
befinner sig
sänka dig ute i skogen
Tidigt en morgon, bakom nästa gran
Natten kommer och du äts -
förtärs av mig och naturen